

Такъ благославяще добры старцы
 В' рѣченѣ ямѣ за погребенье
 Бѣднѣй ся управихѣ селцы
 Тихо настана мълченъе.

Размысленѣ войвода стоѣше
 На дългаѣ си наслоненѣ пушкѣ,
 Сърдце му разговорка грызѣше
 Селско страданъе дадѣ му мѣкѣ!

Пламень г' обѣмаш' отмъщеніе
 Очи м' ярости искры дышахѣ
 Общо строѣще уполченіе
 Вся планины го не събирахѣ!

Мысль сѣя в' възторгѣ го притвори
 В' бѣдощность славнѣ въ дѣло велико
 Сяино пѣприще му отвори
 С' радость изрѣче слово високо:

„Общо ни сръдоточіе трѣба
 Все е възможно отъ съгласіе,
 Марсова нека зайхти трѣба
 Всѣкы щ' уничтожи насиліе!“

Походны знакѣ ся момкомѣ подади
 Шумны планины бодро ѣмнахѣ
 Вървищ' ускошка горекія броды
 Дѣбнѣще хитро заминавахѣ.